

s'estaven jugant á cartas en las taulas de recreo é instrucció d'una societat que vol treure 'ls mals de Catalunya?

Y tingui per ben entés, que per treure 'l mal d'un recó y posarlo en un altre es com si no fes res. Es alló dels microbis, ¿sap, senyor metje de La Roca?

Ha arribat á nostras mans el primer número del periódich setmanal de Badalona *El Combate*, quia fa menció de LA TRONADA, sentint, diu, la detenció de nostres companys y protestant, de pas, de *los injustos ataques* que dirigim an en Barangé, á *quien es incapaz de esgrimir armas de mala ley*.

¿Qué 'ls hi sembla?

Si l'autor del tal es un de sa familia, com aquell, pot passar, acollent-lo que no ho remeni massa, que pot sortirne perjudicat l'interessat; are, si sols es un conegut particular, devem dirli que nosaltres el coneixem més que ell, y molt més perteneixent al número de sas víctimas.

No volem pas retreureli lo que en plena taula de café digué un buró, sobres una marca falsa d'administració de consums... per no pagar, y perque esperem dirli un altre día; lo que sí ha de sapiguer l'autor del solt de marras que en Barangé, essent alcalde de Granollers, fou el que presidí la reunió en que 's formá la célebre Junta del Mausser, trepitjant els drets, la rahó, els reglaments y fins la dignitat d'homes que be la discutirían en la seva reunió, presidida per ell, garantizada per la forsa dels empleats del municipi y de la Guardia civil, trepitjant també uns Reglaments que ostentan per sa garantia el sello y firma del Govern civil de la provincia.

Si el senyor Barangé 's creya que sols havia d'imperar el seu capritxo á costa dels drets d'altri s'equivocá, y á aixó 's motivá la campanya que, encare que no directament, ha sigut la causa de la arbitraria detenció y procés de nostres benivolguts companys. No creyem que 'l senyor Fiscal se dignés llegir nostra humil publicació per denunciarla; á més, de sobras ens consta quins foren els de la iniciativa.

Més net, senyor d'*El Combate*; cregui que las cosas de casa las sabem més, de sobras, que vosté essentne foraster, y per defensar á un home ó lo que sigui, s'ha de coneixe més á fondo; are devem dirli que si pertany á sa familia li dispensem.

Un frare (no aquell) acudí al Govern civil sollicitant que se li pagués el viatge per anar fins á Roma, dels fondos de la Higiene.

Es clar, ¡uns quartos tant afanyats! Nostres lectors ja deuben sapiguer que 'ls fondos de la Higiene son la major part lo que rendan las casas de vici y prostitució.

¡Al menos el tal frare (no Fra Joan) es personés ell mateix á cobrarho directament!

Jo, sense ser governador ni *ocho cuartos*, tractantse de frares els hi pagaría el viatge á tots.

Pero á Mallorca y á pata.

—¿Hasta al nostre?

—Hasta, hasta.

El *Cima nas-trófogo* ens acaba de fer un descobriment que 'ns pot donar algún resultat, com molta llum en algún assumpto judicial.

Ens diu que encare que 'l senyor Jutje de quan aquella causa licorista, tingués amistats ab *cocottes* d'á quatre mil pesetas, pagadas per un altre fabricant licorista, no tenían d'impedir que 's fes justicia, etc., etc., etc.

¡Caracoles! ¿Voleu dir, senyor *Varios antropófagos*, vull dir *Cima-nas-trótagos*, que aquell senyor Jutje 's feya ab donas de mon y de quatre mil pelas?

¿Voleu dir que hi havia un fabricant dels interessats que 's desfeya de las tals mils pelas per tractar d'impedir que «se hiciera justicia y hubiese esclarecido la verdad en semejante causa», etc., etc., etc.

No creyem ni podem creure tals cosas d'un Jutje, ab la condició de que encare que ho creguessim no ho diriam, perque de dirho *nosaltres*, á horas d'are ja fariam companyia als Torruella y *Clar-i-net*.

Lo que creyem son una historia y uns datos que tenim de Santa Coloma de Farnés, que 'ns callem perque creyem que es el millor partit que 's deu pendre.

Animo, senyors *antropófagos*, tornemhi, cinematógrafos, á veure si ab vostra llanterna enlluherneu á quatre estúpits badochs.

Que de res més serviu.

Nostre company *Clar-i-net* que 's desi, quan surti de son *andrés*, per parlarnos de la religió y sos misteris, que per descatalogar ens han sortit uns quants cap-pelats que ho *pelan* que es un *contento*.

¡Quina manera de desllanegar! Aneu reparant:

A Robledo (Madrid) un xicot va apedregar á un gos, y sortí l'altre, vull dir el salva-ánimas, y á puntadas de peu y nyanyos el deixa desfet com un bolado, y treyent sang per la boca, els *altres*, els guardia-civils, me 'l pelan.

¡El cos ray, l'ánima se salvi!

A Lucerna de Castellón, dos *microbis negres* de la especie *cap-pelarum clericolorum*, se disputaren las galanterías d'una *femme* á tiros de revólver y á punyaladas, ingressant l'un al hospital y l'altre á la garjola.

Si aquests *microbis negres* haguessin passat, avants de son estat *cap-pelarum*, pel *sanatorium*, no haurían acabat d'aquesta manera.

Hi ha qui li estaria millor que una sotana una camisa de forsa.

Y una gabia.

¡Alto, assaltadors de convents! ¿Que no ho sabeu que las figas de las monjas no son per nosaltres, que sols son per ellas y per qui ellas convidin?

Son y deuben ésser reservadas. ¡Vaya! Y si no, que ho digui aquell subjecte de Málaga, que assaltá las tapias d'un convent y sortí el vigilant quan menos s'ho pensava.

Lo que demostrá, ésser molt llaminer per la tal fruita. Aixó de donar fins á disset punyaladas al vigilant ho demostra prou.

Jo, per totas las figas dels frares y de las monjas plegadas no 'n daría ni una de punyalada.

Bastaría la por d'enfitarme.

A Portugal ha sortit una moda nova.

Prohibidas las ordres relligiosas contemplativas pel govern, els clericals envían las *colometas místicas* á Roma á professar y regressant després, burlan aixís las lleys.

Sembla alló de «el dimoni es la *mujer*».

Aixó es estimar al mestre. Provehir be els *harems* místichs y... després cuidals ab esmero.

Y á jugar á escarbat bum-bum.

D'un burgés, soldat ó frare,
d'un ministre ó capellá,
si un favor necessités
no sabría á quin triá.

El regiment de beatas
fixeuse de que es compost:
cuatre tipos murmuraires
de tot quant passa pel mon.

—